

بررسی مقایسه‌ای تجلی اساطیر در آثار منیرو روانی‌پور و شهرنوش پارس‌پور

زینب رحمانیان^۱، محمد یآوری^۲

۱- عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

چکیده

اسطوره در ادبیات معاصر، عرصه‌ای خاص از آرمان‌ها، رویاها و واقعیت‌ها را در بر می‌گیرد و به طور گسترده در فرهنگ معاصر بازتاب می‌یابد. در پردازش اسطوره در رمان، روایت‌هایی خلق یا بازآفرینی می‌شوند که بشر آنها را برای فهم دنیای خود مهم می‌شمرد. به بیانی دیگر، رمان با ساختار روایی خود، بهترین زمینه برای حضور اسطوره است. منیرو روانی‌پور و شهرنوش پارس‌پور، از جمله نویسندگانی هستند که از رمان و داستان برای بیان خواسته‌های درونی خود استفاده کردند و از آن ابزاری جهت ابراز اندیشه‌ها و افکار خود سود جستند. در این مقاله با روش تحلیلی-توصیفی، به تبیین اسطوره و مقایسه‌ی انعکاس آن در آثار این دو نویسنده معاصر پرداخته شده است. نتیجه این جستار، نشان می‌دهد که استفاده از اسطوره‌های شخصیت، اسطوره‌های زن محور، آنیما و آنیموس، جاودانگی، گیاه‌پیکری، در آثار هر دو نویسنده به تناسب دیده می‌شود اما اسطوره‌های بومی و اسطوره پریان دریایی از اساطیر منحصر مورد استفاده در آثار روانی‌پور است.

کلیدواژه: اسطوره، روانی‌پور، پارس‌پور، اسطوره‌های زن محور